

DROBNOSTI

KALAMÁRY

On the Czech word *Kalamáry*

The paper deals with the Czech term for a dish made from various types of squid (Cephalopoda), i. e. kalamáry, discusses its morphological properties and the hypothesis of the possible ambiguity of its grammatical gender.

0. Tento článek se zabývá českým slovem *kalamáry*, které označuje jídlo v podobě charakteristických (často obalovaných) kroužků připravovaných z masa nejrůznějších živočichů z třídy hlavonožců (*Cephalopoda*), nejčastěji z olíhňí či sépie. V evropských jazycích se pro tyto pokrmy – bez ohledu na konkrétní rod třídy hlavonožců, z nichž je jídlo připravováno – užívá gastronomické označení pocházející z latinského adjektiva *calamārius* ‚týkající se pera‘, jež pochází z řeckého substantiva *κάλαμος* ‚rákos‘ či ‚pero‘ – nejstarší pera byla z rákosových stébel. Motivací pro uvedená pojmenování byla tvarová podobnost pera s vnitřkem schránky daných živočichů a také inkoustovitá tekutina, kterou odtud vylučují (srov. OED, s. v. *calamari*; též Rejzek, 2015, s. 285, s. v. *kalamář*). Jde např. o šp. *calamar/es*, it. *calamaro/calamari*, fr. *calmar/s*, něm. *der Kalmar / die Kalmare* aj. V rámci tohoto článku není prostor sledovat u uvedených slov z daných jazyků jejich významy (možné referenty¹) do detailů, postačí snad shrnutí, že v uvedených jazycích mají tyto výrazy dva významy, velmi obecně popsatelné jako (i) ‚nějaký konkrétní živočich z třídy hlavonožců (např. sépie, oliheň aj.)‘

(typicky sg.) a (ii) ‚jídlo z některého živočicha z třídy hlavonožců‘ (typicky pl.).

Jelikož v češtině vedle slova *kalamáry* existuje i slovo *kalmar*, označující v české biologické taxonomii jeden z rodů řádu krakatic, byla tu možnost, aby i v češtině nastala obdobná situace jako v uvedených jazycích: pro živočichy označení *kalmar*, pro jídlo *kalamáry*. Uživatelé češtiny však žijí ve vnitrozemí, bez přístupu k moři, označovaný rod živočichů je jim proto spolu s označujícím výrazem *kalmar* víceméně neznámý – tento výraz sám je v češtině úzce odborný. Do češtiny se tak slovo pro daný pokrm dostalo nikoliv prostřednictvím výrazu pro živočicha, ale nezávisle na něm – přejetím výrazu pro jídlo z některého z uvedených jazyků. (To se mi alespoň zdá jako nejpřijatelnější vysvětlění výskytu slova *kalamáry* v češtině.) Došlo tak k tomu, že v češtině máme pro členy dvojice živočich–jídlo, až na jedinou výjimku, dva nepřibuzné výrazy, tj. *sépie*, *oliheň*, *kalmar* atp. (= *hlavonožci*) – *kalamáry*.² První část tohoto článku argumentuje, že popsaný stav (přip. tendenci) není třeba odmítat, natož

¹ Tj. vztah daný výraz z příslušného jazyka – konkrétní rod (či dokonce druh) živočicha, který v tomto jazyce označuje. Už jen uvedené jazyky se v tom liší.

² Viděli jsme výše, že v uvedených jazycích je vztah živočich–jídlo vlastně jen vztah sg.–pl. příslušného slova. Zmíněnou výjimkou, která ale nepopírá dané tvrzení, neboť k ní dochází vlastně náhodou, by v češtině byla dvojice *kalmar–kalamárý*, pokud by bylo dané jídlo připraveno zrovna z *kalmara*.

třída	hlavonožci (<i>Cephalopoda</i>)				
řád	sépie (<i>Sepida</i>)	krakatice (<i>Teuthida</i>)			...
rod	sépie (<i>Sepia</i>)	kalmar ³	oliheň (<i>Loligo</i>)	krakatice (<i>Architeuthis</i>)

Tabulka 1: Taxonomická příslušnost sépii, kalmarů, olihní a krakatic. (Tři tečky naznačují, že vedle uvedených řádů a rodů do příslušné taxonomické úrovně patří i další řády a rody.)

potírat; druhá část se věnuje tomu, jaké má výraz *kalamáry* morfologické charakteristiky; třetí část pak představuje stručné shrnutí.

1. Slovo *kalamáry* v českých výkladových slovnících nenajdeme. Některé slovníky, jak bylo naznačeno výše, ovšem zachycují výraz *kalmar*. Ten PSJČ (díl II., s. 26) definuje jako ‚název olihně obecné, podobné sepíím‘, charakterizuje jako substantivum rodu mužského neživotného a označuje ho za výraz z oblasti ‚kuchařství‘, zatímco NASCS (s. 382) u něj uvádí význam ‚měkkýš rodu *Loligo*, hlavonožec s deseti chapadly, žijící ve většině světových mořích‘, charakterizuje ho jako substantivum rodu mužského životného a označuje za výraz zoologický. Mohu-li jako ne odborník (a na základě spíš zběžného studia internetových zdrojů, zejm. Wikipedie a databáze BioLib) soudit, obě tyto definice jsou vzhledem k dnešnímu stavu poznání⁴ věcně nesprávné – kalmaři nejsou ani olihně či sépie (jak uvádí PSJČ), ani nepatří k rodu *Loligo*, tj. k olihním (jak čteme v NASCS), nýbrž

tvorí samostatný rod v rámci řádu krakatic (*Teuthida*), třídy hlavonožců (*Cephalopoda*). Taxonomické zařazení zmíněných živočichů přehledně shrnuje tabulka 1.

Na jedné straně tu tak máme označení pro rod živočicha – *kalmar*, které uvádějí výkladové slovníky,⁵ na druhé pak označení jídel připravovaných z živočichů třídy hlavonožců, tedy i z kalmarů – *kalamár/y*, které existuje v úzu. V korpusu SYN v6 má slovo *kalamár/y* přes 800 výskytů: po zadání sekvence *kalamár.** ([word="kalamár.*"]) vyhledávač zobrazí 750 (= ARF 252,5) dokladů, dalších 59 dokladů jsem napočítal při ručním procházení zobrazených výsledků po zadání sekvence *Kalamár.** ([word="Kalamár.*"]). Mohla by tak vyvstat otázka, zvlášť v českém prostředí příkládajícím slovníkům a příručkám tradičně velikou váhu (ve smyslu millroyovského (Milroy – Milroy, 1999, s. 23) ‚[t]hey [= uživatelé jazyka; MB] tend to believe that the ‚language‘ is enshrined in these books [...] rather than in the linguistic and communicative competence of the millions who use the language every day‘), zda by se pro pokrm připravený z živočichů třídy hlavonožců, tj. mj. i z kalmarů, neměl užívat spíš výraz *kalmar/y*, motivovaný výrazem *kalmar* dolo-

³ Českému rodovému jménu *kalmar* nelze neproblematicky přiřadit jediné rodové jméno latinské. Jak lze vidět ze seznamu v databázi BioLib, jiné druhy z těchto rodů mají české jméno *oliheň* nebo *krakatice*, tj. jejich česká a latinská rodová jména se nekryjí. Domácí taxonomická nomenklatura není kodifikována, daný stav je důsledkem nejednotné praxe v průběhu historie. (Za tuto poznámku vědeckým anonymnímu recenzentovi.)

⁴ Biologické zařazení kalmara ve starších slovnících (PSJČ, SSJČ) může odpovídat tehdejšímu stavu poznání, a nemusí tedy jít o chybu z nevědomosti lexikografů.

⁵ V tomto kontextu je překvapivé, že PSJČ, i když se podle jeho definice slovo *kalmar* jednoznačně vztahuje k živočichovi (viz výše), považuje daný výraz za substantivum rodu mužského neživotného. Možné vysvětlení je v jeho charakteristice jakožto výrazu ‚kuchařského‘ – už autoři PSJČ si i přes uvedenou ‚živočišnou‘ definici mohli kalmara představovat primárně jako jídlo.

ženým ve zmíněných slovnících, a nikoliv slovo *kalamár/y*.⁶

Domnívám se, že nikoliv, a to proto, že: (i) Výraz *kalamár/y* se zdá být v češtině už zdomácnělý (viz výše údaj o frekvenci). (ii) Slovo *kalmar* se pro označení jídel z příslušných živočichů třídy hlavonožců používá v češtině jen velmi zřídka: z 335 výskytů lemmatu *kalmar* v korpusu SYN v6 jsem napočítal pouze 8 dokladů, jež můžou hypoteticky označovat též jídlo, nikoliv jen živočicha, z něž se jídlo připravuje. (iii) Je účelné lišit živočichy, z nichž se daný pokrm připravuje, od pokrmu jako takového,⁷ a to zvláště proto, jak plyne z výše uvedeného výkladu, že se tento pokrm běžně, zřejmě dokonce mnohem běžněji, připravuje i z jiných hlavonožců, než jsou kalamáři (tj. např. ze sépii a olihní). Výraz *kalamáry* tak není třeba se vyhýbat, naopak – pro označení daného pokrmu jej lze jen doporučit.

⁶ Na pozadí dosavadního výkladu se tato otázka či obava zdá snad nepravděpodobná, vychází však ze zkušenosti v jazykové poradně ÚJČ: přinejmenším dva zaznamenané telefonické dotazy na vhodnost použití slova *kalamáry* byly motivovány právě tím, že ve slovnících je uvedeno slovo *kalmar*.

⁷ Z korpusových dokladů je zřejmé, že tato distinkce se nedodrhuje zcela důsledně. Zřejmě všlívem cizích jazyků se výraz *kalamár/a* užívá i pro živočichy, kteří by se měli podle českých výkladových slovníků označovat slovem *kalmar* (ale možná i *sépie*, *oliheň* atp.), srov. např.: „[r]yběář na molu, který se snaží ulovit ještě druhého kalamára [...]“, „[k]alamára plněná bůvolí mozzarellou“ (obojí SYN v6). Takové užívání slova *kalamár/a* (zejm. nevztahuje-li se ke kalamaroví, ale k sépii či olihni) je matoucí a bylo by dobré se mu vyhnout. Naopak to však neplatí – v SYN v6 jsem našel jen naprosté minimum dokladů, kde by se o pokrmu mluvilo jako o *kalmarech* (viz výše). Na straně živočicha je tedy nahrazování slova *kalmar* za *kalamár/a* nežádoucí (viz výše), na straně jídla pak náhrada slova *kalamáry* výrazem *kalmar/y* spíše řídká (a také nežádoucí).

2. Z tvaru Npl *kalamáry*, v kterém je slovo do češtiny přejímáno, nejsou zřejmé jeho morfologické charakteristiky. Odpovědět je potřeba na dvě otázky: (i) Jde o běžné počítatelné substantivum (*jeden kalamár / jedna kalamára* vs. *dva/dvě kalamáry*), či o plurale tantum (*jedny, dvoje kalamáry*)? (ii) Je toto substantivum rodu ženského, či rodu mužského neživotného – má být *salát s kalamárami* jako s „ženami“, či *salát s kalamáry* jako s „hrady“?

Vzhledem k mimojazykové realitě přípravy, podávání a konzumování daného jídla (porce kroužků z masa hlavonožců) je snazší odpovědět na první otázku. Mohlo by se zdát, že slovo *kalamáry* (s významem ‚jídlo‘) patří mezi pluralia tantum, jejichž referenty se skládají z viditelných, relativně dobře rozlišitelných částí, jejichž počet však není na první pohled zřejmý a obvykle ani důležitý (části jsou spočítatelné, ale běžně se nepočítají) a vnímáme je primárně jako celek (např. *korále* či *perly* ve významu ‚šňůra korálů‘ či ‚šňůra perel‘; srov. Wierzbicka, 2014, s. 417) – v tomto případě by šlo o porci (tj. *dáme si dvoje kalamáry* = ‚dvě porce kalamárů‘). Na druhou stranu však můžou nastat i situace, kdy se hodí odkázat i k jednotlivým částem, z nichž se referent slova *kalamáry* skládá („tahle/tenhle kalamár/a je na rozdíl od ostatních nedovařená/nedovařený“). Tuto skutečnost by bylo možné deskriptivně vyřešit postulováním dvou samostatných výrazů: pomnožného substantiva *kalamáry* s významem ‚porce‘ a počítatelného substantiva *kalamár/a* s významem ‚(jeden) kroužek‘. Obdobně postupuje SSJČ u slova *korále* v hesle „korál“ (ale nikoliv u slova *perly* v hesle „perla“). Jako elegantnější (pravdivější?) řešení se mi však jeví po vzoru Paněvové a Ševčíkové (2011) říct, že v případě slova *kalamáry* (označujícího ‚jídlo‘) jde o jediné substantivum s převažou tzv. souborových číselných tvarů, ať už singulárových (sg_set: *jedny kalamáry*, tj. ‚jedna porce

kalamár/ů‘), či plurálových (pl_set: *dvoje, troje kalamáry*, tj. ‚dvě, tři porce kalamár/ů‘), oproti číselným tvarům prostým, opět – ať už singulárovým (sg_simple: *jeden/jedna kalamár/a je nedovařená*, tj. jeden kroužek v dané porci), či plurálovým (pl_simple: *tyhle tři kalamáry jsou studené*, tj. tři kroužky v dané porci).

Pokud bychom zohlednili, že v češtině se i pro živočichy užívá výraz *kalamár/a* (srov. však pozn. 7), bylo by nutné počítat s dvěma substantivy: 1. *kalamár/a* ‚živočich‘ a 2. *kalamáry* ‚jídlo‘. První substantivum označující živočicha by bylo prototypické podstatné jméno rodu ženského či mužského životného s převahou prostých číselných tvarů (pokud je u něj souborové číslo vůbec možné), druhé substantivum označující jídlo by pak bylo podstatné jméno s převahou tvarů souborových.

Odpověď na otázku po rodu slova *kalamáry* je možné podat dvěma způsoby. Zprvé lze prozkoumat a interpretovat korpusové doklady. Získat z korpusu frekvence jednotlivých tvarů je silně ztíženo tím, že hledané výrazy jsou často nesprávně taggovány, a tím, že mezi výrazy vyhledanými v korpusu podle formálních kritérií jsou smíchána slova označující jak živočichy (zejména v singuláru), tak jídlo (viz výše), kromě toho se mezi doklady vyskytuje příjmení *Kalamár*. U řady dokladů je navíc těžké až nemožné rozhodnout, zda jde o živočicha, či jídlo – uvádím je tak dohromady, neboť se domnívám, že to výsledky nezkrusuje, poměr tvarů označujících živočicha vs. jídlo bude ve všech pádových tvarech obdobný, navíc jsou započítány i výskyty referenčně nejasné, čímž se neutralizuje míra mých subjektivních rozhodnutí při jejich ne/zařazování. Frekvence ženských a mužských plurálových tvarů shrnuje tabulka 2.⁸

	pl.	
	ž.	m. neživ
N	---	---
G	22 ⁹	102 ¹⁰
D	0	4
A	---	---
V	---	---
L	0	13
I ¹¹	1	47

Tabulka 2: Frekvence výskytu ženských a mužských tvarů slova *kalamáry*.

kané pomocí automatického vyhledávání v SYN v6 značně nespolehlivé. Po zadání dotazu na ženský Gsg ([word="kalamáry"] [tag="..FS2.*"]) vyhledávač zobrazí 1 doklad, který není genitivem, po zadání dotazu na ženský Npl ([word="kalamáry"] [tag="..FP1.*"]) zobrazí 3 doklady, které ovšem mohou být stejně dobře interpretovány jako mužské, a po zadání dotazu na ženský Apl ([word="kalamáry"] [tag="..FP4.*"]) 1 doklad, který lze, jako v případě Npl, stejně dobře interpretovat jako mužský. Přitom po zadání dotazu [word="kalamáry"] vyhledávač zobrazí 581 výskytů. Bylo by tedy nutné ručně třídění, které jsem neprováděl. Jednak proto, že průkazné se mi zdají už doklady z ostatních, uvedených pádů, jednak proto, že homonymní tvary jsou pro rozhodnutí o tom, jaký rod uživatelé slovu *kalamáry* přisuzují, nesignifikantní, méně důležité, nerozhodující (viz k tomu dále).

⁹ Po zadání tvaru *kalamár* ([word="kalamár"]) vyhledávač v korpusu SYN v6 zobrazí 30 dokladů, z nichž 8 není v Gpl. Po zadání tvaru *Kalamár* ([word="Kalamár"]) vyhledávač v korpusu SYN v6 zobrazí 92 dokladů, z nichž ani jeden není v Gpl.

¹⁰ Dotaz [word="[Kk]alamáru"], obdobně i v dalších pádech.

¹¹ Kvůli vysoké homonymii mj. i Ipl tvaru *kalamáry*, nespolehlivé lemmatizací a vysokému počtu nalezených dokladů, které by bylo nutno procházet a tříditi ručně, uvádím jen údaje pro bezproblémový předložkový Ipl (s předložkou v kontaktním postavení).

⁸ Neuvádění počtu výskytů pro Npl, Apl a Vpl je způsobeno homonymností ž. a m. neživ. plurálových tvarů, kvůli níž jsou údaje zís-

Tato čísla nejsou natolik diskutabilní, aby zabraňovala interpretaci, jež by musela znít, že uživatelé češtiny řadí slovo *kalamáry* s významem ‚jídllo‘ spíš k rodu mužskému neživotnému. Mohli bychom tak k užití doporučit právě tyto tvary a tím tento článek skončit. Tak by se však do značné míry vytratila pointa, neboť by šlo o doporučení ve stylu „navrhují, aby lidé – kteří si tenhle text nikdy nepřečtou – užívali výraz tak, jak ho už stejně užívají“. Přesměrování tohoto doporučení k lingvistům – ať už k pracovníkům jazykové poradny, kteří budou odpovídat na případné telefonické dotazy, nebo k lexikografům, kteří budou tvořit odpovídající slovníkové heslo – by pointu zachránilo jen částečně, neboť zvažít výklad v tomto článku před svými doporučeními a zápisy do slovníku by mělo být nedílnou součástí jejich práce.

Náštesti otázka po rodu slova *kalamáry* otevírá ještě jiný problém, zajímavý z teoreticko-deskriptivního hlediska. Podíváme-li se totiž na ni z hlediska reprezentace tohoto výrazu u jednotlivých uživatelů češtiny, skýtá rozebíraný materiál důvod k hypotéze (kterou tu bude možné načrtnout jen v hrubých obrysech) o rodové nevyhraněnosti daného slova, resp. o „lhostejnosti“ uživatelů češtiny k rodové hodnotě daného slova, která úzce souvisí s otázkou, do jaké míry jsou paradigma („vzory“) jazykovou realitou a do jaké míry deskriptivním konstruktem.

Proč tu uvažovat o rodové nevyhraněnosti? I. Homonymní tvary Nsg a Asg jsou mnohem frekventovanější než zbývající nehomonymní tvary Dpl, Lpl a Ipl,¹² uživatelé jazyka

tak přicházejí s lemmatem *kalamáry* do styku především ve tvarech, jejichž morfologická utvářenost nijak nnesvědčí o jejich rodu; informace o rodu nepotřebují k tomu, aby je dokázali správně, gramaticky použít ve větěm kontextu. To je 2. dále posíleno tím, že všechny plurálové tvary tvrdých (i měkkých) adjektiv, jimiž mohou být substantiva vzoru „žena“ i „hrad“ rozvíjeny, jsou také homonymní, k informaci o rodu slova *kalamáry* tak uživatele češtiny nevede ani potřeba rozvíjet je adjektivy (rodová shoda).

Námítka proti tomuto tvrzení by mohla znít, že není třeba hned mluvit o tom, že uživatelé češtiny vnímají rod slova *kalamáry* jako nevyhraněný, že jsou k němu lhostejní, ale že toto slovo s nějakým rodem spojují, jen se to neprojevuje v morfologické utvářenosti produkovaných tvarů (tj. používají slovo *kalamáry* např. tak, jako by mělo rod mužský neživotný, ale z vyprodukovaných příkladů to nejde jednoznačně poznat).

Střet těchto dvou pozic (rodová nevyhraněnost vs. jasný rod, nerozpoznatelný z vyprodukovaných tvarů) by mohly rozřešit zbývající nehomonymní tvary Gpl, Dpl a Ipl, u nichž by byl rod daného slova poznatelný z morfologické utvářenosti těchto tvarů. Námítka proti rodové nevyhraněnosti slova *kalamáry* by pak mohla pokračovat např. takto: Produkuje-li konkrétní uživatel jazyka tvary *kalamárů*, *kalamárům*, *s kalamáry*, resp. *kalamár*, *kalamárám*, *s kalamárami*, u nichž lze rod poznat z jejich utvářenosti, řadí si dané

četili jako poměrnou část, tj. 654 (celkový počet) – 47 (předložkové instrumentály) / 5 (tj. 2× Npl, 2× Apl, 1× Gsg), dostaneme číslo 121,4 a zbude nám 485,6 výskytů dělicích se mezi plurálové tvary Npl a Apl. Vzato opět jen čistě poměrně, vychází nám pro každý z tvarů Npl a Apl 121,4 dokladů (tj. 485,6 / 4). (Jakkoliv se tento výpočet může zdát podivný, skutečnost, že je tvarů Npl a Apl početně víc než zbývajících tvarů Dpl, Lpl a Ipl, dokládá myslím dobře.)

¹² Abych nemusel všechny tyto doklady procházet ručně, doložím to krátkou početní úvahou. Homonymní tvar *kalamáry* je v korpusu SYN v6 doložen 654× (od toho se musí odečíst 47 tvarů předložkového instrumentálu, část z těchto dokladů, pomíneme-li vokativy, může být též Gsg: *bez kalamáry*). I kdybychom jejich skutečně zastoupení spo-

slovo ke stejnému rodu i v pádech, kde rod z utvářenosti daného slova rozpoznat nelze.

Potíž je ovšem v tom, že uživatelé jazyka v používání tvarů nemusí být konsekventní – co když slovo *kalamáry* zapojují do gramatického kontextu Dpl s ženskou pádovou koncovkou (*kalamárám*), ale do Gpl či Ipl s mužskou pádovou koncovkou (*kalamáři*; *kalamáry*), nebo ještě hůř, co když dané slovo do každého z těchto gramatických kontextů zapojují tu s ženskou, tu s mužskou pádovou koncovkou? K této myšlence mě přivedla náhodná možnost přesvědčit se o mé vlastní nekonekventní produkci; z korpusu se o otázce naznačené ne/konekventnosti používání daného slova v nehomonymních pádech nelze nic dozvědět, neboť v něm lze těžko rozlišit, které tvary jsou od kterých uživatelů.

Plauzibilitnost hypotézy o rodové nevyhraněnosti je však přesto zřejmá: Není tomu spíš tak, že kvůli frekvenční převaze a většímu funkčnímu zatížení homonymních pádů uživatelé češtiny nespojují slovo *kalamáry* s žánrním rodem, je pro ně rodově nevyhraněné, a zbývající nehomonymní pádové tvary, které svou utvářeností musí nějaký rod projevit, tvoří buď zcela náhodně, nebo možná spíš pod nedeterminativním vlivem nyní neznámých gramaticko-funkčních faktorů? Tuto otázku považují za velmi důležitou, neboť z odpovědi na ni by plynuly závažné poznatky pro popis fungování jazyka; zároveň nevím o lingvistické disciplíně či metodologii, která by byla k jejímu řešení připravena.

3. Závěrem: Výraz *kalamáry* coby označení pro pokrm v podobě charakteristických (často obalovaných) kroužků připravovaných z masa nejrůznějších živočichů z třídy hlavoňců, mj. i kalmarů, není třeba odmítat, necht' se v tomto významu používá. Jde o substantivum s převahou souborových tvarů. Co se

pak jeho rodu týče, necht' se i *nadále* používá v (tom, o čem je možné z pozice tradiční deskriptivní lingvistiky hovořit jako o) rodě mužském neživotném.

LITERATURA

- BioLib: *BioLib: Biological Library* [online] (1999–2018). Cit. 26. 6. 2018. <<https://www.biolib.cz>>.
- Český národní korpus – SYN v6 [online] (2018). Praha: Ústav Českého národního korpusu FF UK. Cit. 26. 6. 2018. <<http://www.korpus.cz>>.
- MILROY, J. – MILROY, L. (1999): *Authority in Language: Investigating Standard English*. London – New York, NY: Routledge.
- NASCS: *Nový akademický slovník cizích slov: A–Ž* (2005). Praha: Academia.
- OED: *Online Etymological Dictionary* [online] (2011–2018). Cit. 26. 6. 2018. <<https://www.etymonline.com/>>.
- PANEVOVÁ, J. – ŠEVČIKOVÁ, M. (2011): Jak se počítají substantiva v češtině: poznámky ke kategorii čísla. *Slovo a slovesnost*, 72(3), s. 163–176.
- PSJČ: *Příruční slovník jazyka českého (1935–1957)*. Praha: Státní nakladatelství – Školní nakladatelství – Státní pedagogické nakladatelství.
- REJZEK, J. (2015): *Český etymologický slovník*. Praha: LEDA.
- WIERZBICKA, A. (2014): *Sémantika: Elementární a univerzální jednotky*. Praha: Karolinum.

Martin Beneš

Ústav pro jazyk český AV ČR
Letenská 4, 118 51 Praha 1
benes@ujc.cas.cz